PROGRAM RADA I RAZVOJA HNK U ŠIBENIKU U PERIODU OD 2027. – 2030.

Oriana Kunčić mag. art.

1. UVOD

Kada je 1864. godine započela izgradnja zgrade današnjeg Hrvatskog narodnog Kazališta u Šibeniku, svijet mecena nije bio ograničen niti gradom niti njegovim neposrednim okruženjem. Nakon četiri godine radova, Šibenik je na centralnoj gradskoj poziciji dobio najljepše i najveće kazalište u Hrvatskoj! A nije ni tada, kao ni danas, bio niti najveći grad, niti formalni administrativni, kulturni ili politički centar države. Izgradnja kazališne zgrade je bila materijaliziranje duha oslobođenog svakog ograničenja, svjesnog društvene odgovornosti i, istovremeno, grandioznih temelja ovdašnje duhovnosti. Krajem devetnaestog stoljeća Šibenik je, dakle, dobio svoj teatar sa namjerom da istovremeno zadovoljava potrebe građana, ali i bude stjecište kreativnosti svih onih čiji intelekt nije sputan bilo kojom vrstom granice. Pri tome, Šibeniku su teatar napravili njegovi bogati, odgovorni, produhovljeni građani, razumijevajući svijet u kojem lokalne vrijednosti mogu biti i opće. Tomu svjedoči spektakularno oslikani strop na kojem je odabranim Šibenčanima mjesto „rezervirala“ izvrsnost.

Kada danas govorimo o HNK u Šibeniku, ne možemo zaobići dva bitna pointa u općem promišljanju o njemu. Jedna od tih točaka je, dakle, naslijeđe iz kojeg proizlazi obveza vraćanja Kazališta na relevantnu poziciju i njegovo istovremeno otvaranje svijetu slobodnih ideja i odgovornog djelovanja kroz umjetnost. Druga je, pak, činjenica da su potrebe Šibenčana identične onima naših predaka iz 19. stoljeća. Onako kako su mecene prepoznale potrebu grada i njegovih ljudi za kazalištem – nije, naime, Kazalište nastalo iz malograđanske želje da i mi imamo što i drugi, ali samo formalno – tako je i HNK u Šibeniku uspijevao opstati do sada na neutaživoj estetskoj i intelektualnoj gladi domaće publike.

Smatram kako je zajednička odgovornost svih koji se bave kulturom – kao njeni aktivni akteri, konzumenti ili predstavnici gradske vlasti odgovorni za, pored ostaloga, i taj segment javnog života – da nakon stotinu šezdeset i dvije godine od izgradnje zgrade kazališta, sebi postavimo isti cilj kao Šibenčani koji su između etike i estetike, društvenog utjecaja i društvene odgovornosti, uvijek stavljali znakove jednakosti. Zgrada HNK u Šibeniku, naime, više nije najveća u Hrvatskoj, ali jeste i dalje jedna od najljepših. Ne znači to, međutim, da ne postoji pravac kojim ćemo ponovo biti grad i sa najvećim kazalištem. Danas, dakle, naš cilj mora biti jednak onom od prije skoro stoljeće i pol: ne osvrtati se na statistiku, već na estetiku, ne stagnirati zbog nametnutog i usvojenog osjećaja marginaliziranosti, već misliti i djelovati u svijetu i o svijetu kojem pripadamo i koji će pripadati nama kada mu damo povoda i pridjemo mu izvrsnošću kao jedinom mjerom vrijednosti u radu kazališnih profesionalaca, gradskih vlasti, građana i djelatnika u kulturi, bez obzira na parcijalne interese.

2. MISIJA

Ukoliko dobijem povjerenje i postanem ravnateljicom HNK u Šibeniku, kako je i navedeno u uvodu, ne mislim zadovoljavati formu i zloupotrebljavati sjajnu prošlost da bih ublažila *status quo* kazališne sadašnjice. Unutar kazališne kuće postoji već dovoljan broj kreativnih zaposlenika zajedno s kojima, kvalitetnim preustrojem, reorganizacijom unutar same kuće te odgovornim, promišljenim repertoarom sa kriterijem izvrsnosti u svemu Šibenik opet može imati zanimljivo, prepoznatljivo i važno kazalište, ne samo na lokalnoj, već i na nacionalnoj sceni: produkcijom, sadržajem, estetikom, suradnicima… svime čime se danas mjeri kvaliteta.

Tek kada se ljestvica postavi na najvišu poziciju, onda je svaki pokušaj dolaska do cilja veliki korak i primjetan uspjeh. Tako su razmišljali najbolji od nas i kao takvi se upisali u povijest kojom se volimo hvaliti i podizati glas svaki puta kada spominjemo Vrančića i Tommasea, Kolunića, Medulića, Dalmatinca...pa sve do Vukova, Brešana, Dedića, Petrovića, Lučeva, Mrvice, Višnjića i svih drugih kojima granica duha nije bila administrativna granica ni grada, ni županije, pa ni Hrvatske, ali iz tog okvira jesu iscrpili volju da pokušaju ono što se uvijek na početku čini nemogućim. Biti dobar kao najbolji. Pa još i bolji.

Ja vjerujem da Šibenik ima tu mogućnost, a njegovi građani pravo na pokušaj i ujedinjenje svojih sa kapacitetima svih koje možemo privući. Misija mi je, dakle, standardizirati izvrsnost, modernost, otvorenost i komunikativnost, izbjeći svako zadovoljavanje prosjekom i pukom formom, te izgraditi poziciju HNK u Šibeniku kao kazališta bez kojeg je nezamislivo svako promišljanje o ozbiljnosti hrvatske scenske umjetnosti.

U tom pokušaju, naravno, niti hoću, niti želim biti sama, pa će nulti korak – ukoliko dobijem povjerenje – biti korištenje svih raspoloživih kazališnih kapaciteta i ljudskih resursa. Kao dugogodišnji voditelj dramskog studija "Ivana Jelić" iz kojeg je ponikao veliki broj šibenske djece, trenutno "rasuti" po raznim umjetničkim akademijama u Hrvatskoj, ali i izvan nje, potencijal za ostvarivanje gore navedenog i otvaranje vrata našeg kazališta njima vidim kao najveći potencijal pozicioniranja našeg kazališta estetikom, modernošću, izvrsnošću. Povratak tih mladih educiranih ljudi, sinergija sa već postojećim kadrovima i kapacitetima našeg kazališta, omogućit će nam ostvarivanje navedene misije:

- Ustroj HNK u Šibeniku u skladu sa potrebama profesionalnog kazališta
- Pozicioniranje na lokalnom, regionalnom, nacionalnom i internacionalnom nivou
- Pronalazak optimalnih modela financiranja i razvoja
- Investiranje u vanscenske i scenske potrebe
- Obogaćivanje ljudskih resursa
- Edukacija postojećeg kadra

- Kontinuiran kolektivni uvid u recentnu kazališnu produkciju
- Razvoj dramskog programa: od klasične do drame za djecu, te suvremeni kazališni tekst
- Podrška glazbenom programu i stvaranje uvjeta za njegov razvoj na postojećim osnovama
- Koncepcijska modernizacija i profesionalizacija MDF-a
- Privlačenje kazališnih i drugih umjetnika prema HNK u Šibeniku
- Izvrsnost kao temeljni kriterij
- Razvoj vlastite produkcije od ideje do premijere
- Koprodukcijska suradnja sa teatrima iz okruženja, Hrvatske i šire
- Moderniziranje odnosa sa javnošću, marketinga i samopromocije
- Detekcija problema i njihovo svladavanje u skladu sa najvišim profesionalnim i etičkim standardima
- Kazalište kao point revitalizacije grada i gradskog duha

3. VIZIJA

3.1. PET STRATEŠKIH PRIORITETA 2027.–2030.

Ovaj program temelji se na pet međusobno povezanih strateških prioriteta koji predstavljaju okvir za provedbu programa u razdoblju 2027.–2030. Prioriteti nisu zasebni projekti, nego razvojne faze kroz koje se povezuju umjetnički program, ljudi, infrastruktura, publika i financijska održivost HNK u Šibeniku.

1. PROFESIONALIZACIJA I ORGANIZACIJSKI RAZVOJ

Jasno definiranje odgovornosti, funkcija i procesa rada, uz kontinuirano stručno usavršavanje zaposlenika i razvoj produkcijskih, tehničkih, umjetničkih i komunikacijskih kapaciteta.

2. VLASTITA DRAMSKA PRODUKCIJA I PREPOZNATLJIV REPERTOAR

Razvoj stabilne vlastite dramske produkcije, uz kombinaciju klasičnih i suvremenih tekstova, domaćih autora, tekstova namjenski razvijenih za HNK Šibenik te programa za djecu i mlade. Tri vlastite premijere godišnje predstavljaju početni programski okvir, koji se može prilagođavati stvarnim financijskim, kadrovskim i tehničkim mogućnostima.

3. HNK 2, MLADI UMJETNICI I RAZVOJ PUBLIKE

Razvoj HNK 2 kao manje, fleksibilne i razvojne scene unutar HNK-a, prvenstveno namijenjene mladim umjetnicima, eksperimentu, edukaciji, manjim produkcijama i razvoju nove publike. Poseban naglasak stavlja se na sustavno povezivanje HNK-a s bivšim polaznicima Dramskog studija „Ivana Jelić“ i umjetničkim akademijama.

4. MDF I GLAZBENI PROGRAM KAO RAZVOJNE PLATFORME

Očuvanje i razvoj MDF-a i glazbenog programa kao temeljnih vrijednosti HNK Šibenik, uz snažnije povezivanje festivalske i redovne produkcije, razvoj novih publika, gostovanja i koprodukcija.

5. POZICIONIRANJE HNK ŠIBENIK U GRADU, HRVATSKOJ I REGIJI

Razvoj publike, kvalitetnija komunikacija, gostovanja vlastite produkcije, koprodukcije, ambijentalni programi i povezivanje s kulturnim, turističkim i drugim partnerima s ciljem povećanja vidljivosti HNK Šibenik na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini.

3.2. VIZIJA 2030.

Do 2030. godine HNK u Šibeniku treba biti profesionalno organizirana, programski prepoznatljiva i otvorena javna kazališna ustanova koja povezuje vlastitu produkciju, razvoj mladih umjetnika, MDF, glazbeni program i suvremene modele suradnje.

Vizija uključuje:

- stabilnu i prepoznatljivu vlastitu dramsku produkciju;
- kontinuitet odabranog broja vlastitih premijera godišnje, u skladu s realnim kapacitetima;
- funkcionalan HNK 2 kao razvojnu, edukativnu i eksperimentalnu platformu;
- sustavan razvoj djece i mladih kao publike i budućih umjetnika;
- snažnije povezivanje s bivšim polaznicima Dramskog studija „Ivana Jelić“ i umjetničkim akademijama;
- razvoj MDF-a i glazbenog programa uz očuvanje njihovih prepoznatljivih vrijednosti;
- povećanje broja gostovanja, koprodukcija i regionalnih/međunarodnih suradnji;
- snažnije povezivanje kazališta s kulturnim i turističkim potencijalom Šibenika;
- sustavno praćenje rezultata kroz mjerljive pokazatelje uspješnosti.

3.3. ČETVEROGODIŠNJI PLAN PROVEDBE 2027.–2030.

2027. – POSTAVLJANJE TEMELJA

Prva godina mandata usmjerena je na organizacijsko i produkcijsko postavljanje sustava: preciziranje odgovornosti i opisa poslova, početak reorganizacije prema stvarnim potrebama kazališta, sustav stručnog usavršavanja zaposlenika, definiranje produkcijskih procedura, razvoj publike i komunikacijskih kanala.

2028. – KONSOLIDACIJA

Druga godina usmjerena je na stabilizaciju novih organizacijskih modela, redoviti rad HNK 2, snažnije povezivanje Dramskog studija s profesionalnom produkcijom, razvoj prvih sustavnijih koprodukcija i povećanje nacionalne vidljivosti HNK Šibenik. Poseban naglasak stavlja se na razvoj publike djece, mladih i novih kazališnih gledatelja.

2029. – ŠIRENJE I UMREŽAVANJE

Treća godina predviđa snažnije povezivanje HNK-a s kulturnim i turističkim potencijalom Šibenika, razvoj ambijentalne produkcije i suradnje s Tvrđavama kulture, intenziviranje gostovanja i koprodukcija te razvoj regionalnih i međunarodnih kontakata. HNK 2 u ovoj fazi treba prijeći iz razvojne faze u stabilan programski model.

2030. – STABILIZACIJA I EVALUACIJA

Četvrta godina usmjerena je na procjenu postignutih rezultata, stabilizaciju uspješnih modela rada i pripremu sljedećeg programskog ciklusa. Do kraja 2030. HNK Šibenik treba imati jasnije definiranu organizacijsku strukturu, stabilnu vlastitu produkciju, funkcionalan model HNK 2, razvijenije odnose s publikom i partnerima te jasnije pozicioniranje u nacionalnom i regionalnom kazališnom prostoru.

4.4. ZAKLJUČNO O VIZIJI

HNK u Šibeniku ne može, niti za tim ima potrebe, sebi dopustiti strogu programsku i sadržajnu profilaciju. Ono je, naime, javno, gradsko kazalište, te kao takvo ima obvezu izbjeći zamku targetiranja publike na osnovu određenih estetskih kriterija. Samim tim, dužno je ponuditi širok raspon produkcije i prići svakome tko ima ili će tek steći potrebu odlaska u kazalište. Shodno tome, HNK u Šibeniku treba, na jednak način, biti otvoren klasičnom i modernom dramskom tekstu, suvremenim dramskim piscima koji će namjenski pisati drame za njegovu produkciju, redateljima čiji artistički izričaj dolazi u punom kapacitetu kada su posvećeni dramskoj klasici, te razvoju produkcije dječijih i predstava za mlade kao dijelu repertoara, te jačanju već profiliranog glazbenog programa. Uostalom, takvu obavezu Kazalište ima prema svom osnivaču - Gradu Šibeniku.

U naredne četiri godine HNK u Šibeniku će, dakle, biti mjesto u kojem „žive“ Branko Matić i Euripid, Brešan i Jasen Boko, Bergman i Albee... Također, Šibenik će u isto to vrijeme biti i mjesto u kojem, pored drugih gradova, žive i rade: Nenni Delmestre, Nina Violić, Leon Lučev, Lovre Paić, Goran Višnjić, Anica Tomić, Paolo Magelli, Kristina Kumrić, Ivica Buljan, Dino Mustafić itd. – navodim dio kazališnih profesionalaca koji su mi potvrdili spremnost za suradnju sa HNK u Šibeniku – zajedno sa mladim studentima poteklima iz dramskog studija “Ivana Jelić”, kojima želim pružiti prvu pravu priliku te ih, na taj način, u budućnosti vezati sa matičnim kazalištem i gradom.

Sa druge strane, produkciju HNK u Šibeniku treba otvoriti, “pokazati” na kazališnim daskama Hrvatske, ali i na eminentnim kazališnim festivalima, te u praksi provjeriti odnos ovdašnje sa suvremenom europskom estetikom i samim doživljajem kazališne umjetnosti. Povezati šibensko kazalište i otvoriti vrata budućim suradnjama i koprodukcijama sa susjednim gradovima.

Ništa od navedenog, naravno, ne podrazumijeva marginalizaciju dosadašnje vrijedne kazališne produkcije i institucija vezanih za kazalište: MDF-a i glazbenog programa, prije svih. Sasvim suprotno: razvoj dramskog programa kao temeljnog kazališnog sadržaja ne smije ići na štetu ostalih segmenata po kojima je HNK u Šibeniku do sada bio prepoznatljiv, o čemu će biti više riječi u nastavku ovog programskog prijedloga.

4. TRENUTNO STANJE HNK U ŠIBENIKU: PROBLEMI I NAČINI NJIHOVOG RJEŠAVANJA 1

4.1. OPĆI USTROJ

Od 1963. godine i ukidanja profesionalnog dramskog ansambla, šibensko kazalište funkcionira kao gradska kulturna institucija sa širokim spektrom djelovanja i ustrojem tome prilagođenim. Profesionalizacija HNK u Šibeniku, međutim, zahtijeva i adekvatan ustroj standardiziran u skladu sa potrebama i osnovama profesije. Profesionalizacija HNK u Šibeniku, kao da je zapela u tunelu između centra za kulturu i profesionalnog kazališta u punom smislu te riječi. Drugim riječima, u našoj kući ne postoji umjetnički ravnatelj, ne postoji dramaturg, ne postoji redatelj, što se možda i može, za funkcioniranje kazališta, shvatiti obzirom na "malu" kazališnu kuću, ali nepostojanje svih "malih", bitnih kazališnih profesija, po kojem kazalište miriše na kazalište, čini našu kuću tek napola profesionalnom.

Kuću treba ispuniti vizažistom, krojačicom, frizerom, scenskim radnicima itd. Činjenica da određeni broj kazališnih uposlenika u narednom periodu odlazi u mirovinu, omogućava relativno bezbolan preustroj unutar kuće i otvara prostor za educirane, školovane mlade ljude. Svjesna različitih ograničenja koja HNK u Šibeniku ima, primijenila bih iskustva koja su se pokazala uspješnim u teatrima otvorenim fleksibilnom privlačenju i promjeni suradnika. Umjesto kućnog redatelja, kazalište bi bilo otvoreno za redatelje čije se poetike podudaraju sa potrebama i profilima kazališne produkcije. Na jednak način bih angažirala i dramaturge, vodeći računa da spajanjem naših potreba i njihovog autorskog profila dobijemo najbolje od svih mogućih rješenja. Mimo dramskog programa, smatram neophodnom jasnu profilaciju ostalih segmenata rada HNK u Šibeniku. Glazbeni program i MDF postali bi tako autonomni dijelovi unutarnjeg kazališnog ustroja, čime bi se uposlenima stvorio veći kreativni prostor, oslobodilo ih se od poslova nevezanih za ono u čemu su se kvalitetom dokazali.

Tehnički sektor HNK u Šibeniku pojačan je i ljudski i tehnički, međutim, ono što smatram nužnim jest jasno profiliranje konkretnih i bitnih pozicija unutar kuće. Naime, zbog obima posla i nedostatka kadra, tehnički sektor trenutno funkcionira po principu "svi sve rade". Tu treba napraviti jasnu distinkciju, profilirati i po potrebi educirati ljude na precizna, neophodna za stvaranje kazališnog čina, zanimanja kao što su dizajn svjetla, rekviziter, dizajner tona, dizajner multimedija, scenski majstor, inspicijent itd. Sektor produkcije dokazano je bio uspješan u dosadašnjim projektima HNK u Šibeniku, MDF-a i Glazbenog programa. U sektoru produkcije svakako treba težiti ka profesionalizaciji, dovođenjem kazališno educiranog, akademski obrazovanog kadra koji sa postojećim može postići veću kvalitetu zacrtanog estetskog i umjetničkog plana.

4.2. ADMINISTRACIJA

Smatram da su sadašnji kapaciteti HNK u Šibeniku okvirno dovoljni za daljne faze profesionalizacije koje su pred nama, ali i da će biti neophodno precizirati opise poslova svih djelatnika u ovom sektoru, napraviti unutarnju reorganizaciju – spajanje službi ili dijeljenje pojedinih po potrebama – te redefiniranje uloge uposlenih u skladu sa potrebama profesionalnih teatara. Sustavno planiram „ujediniti" proizvodni i administrativni sektor. Administracija i umjetnički sektor moraju biti funkcionalno povezani, uz jasno razgraničenje. Preciznije rečeno: proizvodni dio kazališne produkcije dužan je poštovati administrativna pravila, dok je administracija dužna osigurati produkcijske uvjete za kreativni kazališni čin, te prihvatiti pravilo prema kojem je kazalište živi, pulsirajući organizam čije se potrebe ne mogu ograničiti radnim vremenom ili pukim prenošenjem pravila iz drugih institucija.

Kazalište je kolektivni čin i u kazalištu ne možemo stvarati jedni bez drugih.

4.3. LJUDSKI RESURSI

O kadrovskim i drugim problemima već je rečeno u ovom programu. Također, manjak kadrova ne mora biti limitirajući, već ga treba učiniti motivirajućim na širem planu. Moja ambicija je iskoristiti potrebe kazališta i slobodan prostor za kontinuirano centripetalno umjetničko djelovanje.

Metode bi bile:

- po potrebi, pored postojećeg umjetničkog ansambla, angažiranje studenata poteklih iz dramskog studija "Ivana Jelić"
- angažiranje mladih, neafirmiranih autora iz cijele Hrvatske
- potpisivanje četverogodišnjih ugovora ako za tim postoji potreba i ako je moguća isplativost u produkcijsko-izvođačkom smislu u skladu sa zakonskim, financijskim i sistematizacijskim mogućnostima
- angažiranje eminentnih autora na određeno vrijeme, potrebno za realizaciju programa
- korištenje savjetničko-mentorskih usluga dokazanih profesionalaca iz Hrvatske i regije
- proizvodnja vlastitog kadra kroz daljni intenzivni rad dramskog studija "Ivana Jelić"
- suradnja sa umjetničkim akademijama i kazalištima iz okruženja (Split, Zadar)
- veća afirmacija zbora "Zdravo maleni" u okviru dramske produkcije (razvoj mjuzikla kao teatarske forme i brendiranja glazbenog teatra)
- ovisno o potrebama projekta, angažiranje svih "veterana" šibenskog kazališta

4.4. EDUKACIJA

Bilo koja umjetnost je djelatnost u kojoj se nikada ne može doći do krajnje točke znanja. Sve što je vezano za produkciju u kazalištu funkcionira na jednak način. Prema mojim dosadašnjim iskustvima u HNK u Šibeniku, te komparacijom sa viđenim u radu na internacionalnim produkcijama, mišljenja sam da je jedan od neophodnih koraka u profesionalizaciji HNK u Šibeniku i sustavno educiranje uposlenih, kako bi nadogradili stečena znanja, produbili poznavanje suvremenih kazališnih zanimanja proizašlih iz multmedijalizacije kazališta i na taj način podigli vlasite kriterije i povećali efikasnost, te postigli kvalitetniju komunikaciju unutar kazališnih sektora. Edukacija podrazumijeva:

- posjetu relevantnim internacionalnim kazališnim festivalima
- posjetu kazalištima iz šireg okruženja
- uvid u produkciju i estetiku hrvatskih kazališnih kuća
- organiziranje tematskih master-classova u Šibeniku na kojima bi predavali profesionalci
- tematska predavanja gostujućih umjetnika angažiranih na projektima HNK u Šibeniku
- tematske razgovore i razmjenu iskustava sa članovima gostujućih kazališta u Šibeniku
- stvaranje stručne kazališne knjižnice u suradnji sa Gradskom knjižnicom „Juraj Šižgorić“ i izdavačkim kućama koje objavljuju stručne magazine ili knjige potrebne kazališnim profesionalcima
- studijske razmjene sa drugim kazalištima

4.5. MOTIVACIJA

Prema nedavnim istraživanjima, u Hrvatskoj je država i dalje najpoželjniji poslodavac. Zadržalo se, očito, uvriježeno mišljenje da je idealan posao onaj u kojem je stalni prihod zagarantiran bez obzira na učinak. Svjesna socijalne situacije u gradu i činjenice da kreativnost u svakom poslu proporcionalno opada sa neadekvatnim ili nesigurnim vidom naknade, motivacijske elemente za podizanje radnog elana ću tražiti u stvaranju slobodnije, otvorenije i kreativnije klime, kako bi u drugoj polovini mandata otvorila prostor za promišljanje o redefiniranju načina vrednovanja rada svakog djelatnika ponaosob, a posebice onih iz direktne kazališne produkcije. Poštujući zakonske okvire, tražit ću najbolji način izlaska iz tromosti proizvedene situacijom jednakog ocjenjivanja rada i nerada, kvalitete i prosječnosti, profesionalnosti i površnosti. Na drugom nivou bih motivaciju proizvodila kontinuiranim podupiranjem kvalitetnih inicijativa i ideja, te predanosti poslu. Iskustva kazališnih profesionalaca konzultiranih po ovom pitanju, kao i moja, govore kako istovremeno podupiranje kreativnosti i, za početak, olakšavanje realizacije vrhunskih ideja, dovode do profilacije koja po automatizmu određuje status zaposlenih.

5. TRENUTNO STANJE HNK ŠIBENIK: PROBLEMI I NAČINI NJIHOVOG RJEŠAVANJA 2

5.1 IZVANSCENSKA INFRASTRUKTURA

Započeta obnova kazališta u suradnji sa gradom i konzervatorima temeljito se mora privesti kraju. Posebna važnost je na kući Ušić kojom bi dobili neophodne dodatne prostore kao što su sala za čitaće probe, apartman za gostujuće redatelje, glumce itd.

5.2. SCENSKA INFRASTRUKTURA

Profesionalna javna kazališta, bez obzira na kapacitete, posjeduju neophodnu unutarnju infrastrukturu, pa bih, u skladu sa standardima, bilo izvršeno:

- neprekidno osvježavanje i dopunjavanje fundusa kostima
- modernizacija i opremanje šminkeraja
- nabavka perika i uspostava suradnje sa profesionalnim vlasuljarima
- modernizacija garderobe
- ugovorno angažiranje vlastitog krojača
- uređenje prostora za čitaće probe i takozvani rad na predstavi za stolom
- uređenje “salona za glumce”
- HNK 2

6. BRENDIRANJE HNK ŠIBENIK

6.1. PR I MEDIJSKO POZICIONIRANJE NA LOKALNOM NIVOU

Svi lokalni mediji do sada su aktivno i dobronamjerno pratili rad HNK u Šibeniku i nema razloga za sumnju da tako neće biti i u narednom periodu. Dobra, na obostrano zadovoljstvo uspostavljena suradnja, može biti unaprijeđena preuzimanjem obveza od strane HNK u Šibeniku da lokalnim medijima osigura sugovornike među gostima Kazališta, čime će mediji imati priliku poboljšanja kvalitete sadržaja, dok će HNK u Šibeniku dobiti dodatnu pažnju javnosti i mogućnost da za svoju produkciju zainteresira i one koji nemaju naviku kontinuiranog konzumiranja kazališne umjetnosti. Pri tome, HNK u Šibeniku mora biti otvoren za sve lokalne medije, te im, kada za to postoji potreba, pružiti podršku.

6.2. PR I MEDIJSKO POZICIONIRANJE NA NACIONALNOM NIVOU

HNK u Šibeniku, pa čak i Međunarodni dječiji festival – o kojem će naknadno biti riječi – u nacionalnim medijima u Hrvatskoj jedva da postoje. Autori istraživanja o važnost MDF-a u okviru kulturnog turizma grada Šibenika ističu potrebu za snažnijim promotivnim aktivnostima kako bi se povećala vidljivost i posjećenost festivala.

"*Unatoč dugoj tradiciji i međunarodnom karakteru festivala, njegova prepoznatljivost izvan lokalne sredine nije osobito visoka. Istraživanje provedeno 2023. pokazalo je da 56,5 % ispitanika nije čulo za Međunarodni dječji festival u Šibeniku, dok je samo 8 % onih koji su za festival čuli navelo Šibenik kao mjesto u kojem žive." (*"MEĐUNARODNI DJEČJI FESTIVAL U KONTEKSTU KULTURNOG TURIZMA GRADA ŠIBENIKA" Sandra Mrvica Mađarac i Ivana Malarić ; Veleučilište „Lavoslav Ružička" u Vukovaru)

HNK u Šibeniku nema sredstava, niti potrebe, pojavljivati se u medijima na komercijalnoj bazi – zakupom oglasnog prostora ili preko profesionalnih PR agencija koje mogu osigurati kontinuiranu medijsku pažnju. HNK u Šibeniku može, pored ostaloga, biti medijski atraktivan onoliko koliko će biti kvalitetna njegova produkcija. U tom dijelu je neophodno na vrijeme i promišljeno obavještavati nacionalne medije o radu HNK u Šibeniku, te angažirati medijima atraktivne glumce i redatelje, time povećavajući vidljivost vlastitog glumačkog ansambla u matičnoj kući te njihovih karijera, van lokalne zajednice.

Pored navedenoga, neophodno je kroz različite vidove suradnje privlačiti medijske profesionalce: pozivanjem na predavanja o kazališnoj kritici, praćenje rada na projektima ili na premijere, uz apsolutno poštivanje njihovog autorskog integriteta, te uspostavu veza u kojima će kritike našeg rada biti prvenstveno konstruktivne i motivirajuće.

6.3. SAMOPROMOCIJA NA LOKALNOM I ŽUPANIJSKOM NIVOU

Podrazumijevajući visoke estetske kriterije, HNK u Šibeniku se ne smije oslanjati na činjenicu da će po automatizmu imati publiku ili privlačiti zanimanje žitelja grada i županije.

Ne odustajući od kriterija profesionalizma, HNK u Šibeniku mora producirati i predstave koje će se, kako sadržajem, tako i produkcijskim zahtjevima, moći igrati van samog Kazališta i u mjestima koja nemaju adekvatnu teatarsku infrastrukturu. Pritom je važno poštivati činjenicu da svako mjesto ima različitu publiku, te producirati sadržaje koji će se obraćati djeci, tinejdžerima, odraslima i općenito prilaziti onoj publici koja nema naviku dolaska u kazalište.

Tu bih stavila fokus na odgajanje publike, posebno kroz adekvatno marketinški i produkcijski popraćen rad dramskog studija "Ivana Jelić", čime bi vratili srednjoškolsku publiku u teatar, a samim time i doprinjeli razvoju konzumenata kulturnog sadržaja u budućnosti.

6.4. SAMOPROMOCIJA NA NACIONALNOM NIVOU

Nema bolje promocije od promocije kvalitete. Da bi, dakle, HNK u Šibeniku dobio svoje mjesto na kulturnoj mapi Hrvatske, neophodno je, uz koprodukcijske odnose sa drugim kazalištima, proizvoditi predstave koje će zbog svog kvaliteta biti pozvane na gostovanja u druga hrvatska

kazališta, sa posebnim akcentom na Zagreb, Rijeku i Split kao kazališne i medijske centre, što će po automatizmu značiti i povećanje usko profesionalnog, ali i općeg medijskog interesa za HNK u Šibeniku, te omogućiti stvaranje mreže kvalitetnih kontakata sa svima koji mogu biti od pomoći u profesionalizaciji, etabliranju i razvoju HNK u Šibeniku. Angažirajući, po potrebi, ovisno o dramskom programu, velika i značajna imena hrvatske kulture, ponikle upravo iz naše kazališne kuće, kao što su Goran Višnjić i Leon Lučev sama medijska popraćenost automatizmom bi bila veća.

6.5. DVOSMJERNA INTERNACIONALIZACIJA HNK ŠIBENIK

Ranije isticane potrebe HNK u Šibeniku za angažmanom profesionalaca van Šibenika, podrazumijevaju, pored navedenoga, angažiranje glumaca iz zemalja regije, postavljanje dramskih tekstova etabliranih autora, ali i koprodukciju sa teatrima iz inozemstva. Koprodukcije ne samo da smanjuju troškove, već i omogućavaju predstavljanje HNK u Šibeniku u kazališnim centrima regije. Prvi je to korak i za dostizanje nivoa kvalitete kojim će se HNK u Šibeniku moći predstaviti na internacionalnim kazališnim festivalima „A“ nivoa.

7. AMBIJENTALNI TEATAR I HNK ŠIBENIK KAO POINT KULTURNOG ŽIVOTA U GRADSKOJ JEZGRI

7.1. UVOD

Jedan od uzroka kolektivnog pesimizma u Šibeniku svakako je i „curenje“ života iz stare gradske jezgre. Disperzija građanskog interesa i navika je, smatram, posljedica manjka sadržaja na prostoru od Poljane do Katedrale, kojeg, pored ostalih, svojim radom i smišljenim djelovanjem može oživjeti HNK u Šibeniku. Pri tome je neophodno voditi računa o produkcijskim mogućnostima, kako općedruštvena uloga Kazališta ne bi ugrozila unutar-institucionalno funkcioniranje. HNK u Šibeniku, dakle, može i mora biti meeting point šibenskog duha i kreativnosti, ali i polazišna točka sa koje će se, skoro u koncentričnim krugovima, dešavati kulturni život i interes za njega. Kao građanka i kao kulturni djelatnik iznimno cijenim sve što su Tvrđave Kulture postigle u kulturnoj promociji grada Šibenika, njegovoj afirmaciji, ne samo u Hrvatskoj, nego i šire. Ukoliko dobijem povjerenje gradskih vlasti, veliki, jedan od bitnijih ciljeva bio bi mi upravo zajedničkim produkcijskim snagama ostvariti bitnije, veće, ambijentalne, kazališne produkcije, čime bi Šibenik, ne samo glazbom, već i kazalištem postavili na bitno mjesto na mapi Hrvatskog kulturnog turizma. Grad kao Šibenik, koji posjeduje toliku ljepotu u obliku ne samo tvrđava, nego i stare gradske jezgre, zaslužuje kulturne događaje visokog estetskog kriterija, u najmanju ruku kao i Dubrovnik.

7.2. AMBIJENTALNOST

Tvrđave, gradski trgovi, đardini, napuštene tvornice, sale zatvorenih kina, plaža Banj, pa i zapuštene kuće u staroj jezgri, mogu biti kazališnim scenama na kojima će se izvoditi predstave proizvedene u skladu sa šibenskim produkcijskim mogućnostima. Praksa pokazuje kako život u staroj gradskoj jezgri pulsira i dobija na intenzitetu kada postoji uzrok kretanja do određene točke. Sa druge strane, kazališni komadi izvođeni van kazališta privlače i dodatnu pozornost i znaju, obzirom na simbiozu sadržaja i ambijenta – sa minimalnim scenografskim zahvatima – postići veći nivo recepcije od strane publike i medija, te probuditi interes za kazališnu umjetnost. Šibeniku adekvatnih prostora za uprizorenje dramskog teksta ne nedostaje, dok povijesno naslijeđe i deindustrijalizacija omogućavaju izvođenje klasičnih i suvremenih tekstova izvan zgrade HNK u Šibeniku. Smatram mogućim, efektnim i poželjnim da u naredne četiri godine barem jedna predstava bude spremna i za ambijentalno izvođenje, dok bi dugoročno za cilj trebalo imati postavljanje po jedne ambijentalne predstave godišnje, kako bi dobili podrepertoar koji može biti dio kulturne turističke ponude, preko koje će i zaboravljeni ili nedovoljno promovirani dijelovi Šibenika dobiti na značaju i čuvenosti.

8. FINANCIRANJE HNK U ŠIBENIKU: IZVORI I RAZVOJNE MOGUĆNOSTI

8.1. UVOD

Šibenik je jedan od prvih hrvatskih gradova u kojem je uvedeno poslovanje javnih poduzeća i institucija preko Gradske riznice. Time je, sa jedne strane, uveliko olakšano funkcioniranje Kazališta u njegovom administrativno-financijskom dijelu. HNK u Šibeniku je, jednostavno kazano, oslobođen svih poslova vezanih za održavanje takozvanog hladnog pogona: plaćanje računa, isplatu plaća i drugih vidova naknade zaposlenicima, etc. Također, umanjena je cijena nabavke nekih potreba, kao recimo uredskog materijala. Sa druge strane ovog sustava su objektivni problemi koje, za razliku od Kazališta, nemaju druge, neizvođačke institucije kulture.

Kazalište je živi, pulsirajući organizam – za razliku od knjižnice ili muzeja kao institucija pasivne, neizvođačke umjetnosti – čije se potrebe mijenjaju sa razvojem svakog pojedinačnog projekta. U takvom okviru, usporavajuće su, za produkciju opstruirajuće norme koje propisuje potpuna ovisnost o riznici. Neke od njih su takozvani dnevni troškovi produkcije, neplanirani i hitni troškovi ili određene nabavke – za scenske, tehničke i druge potrebe – koje zahtijevaju brzu realizaciju i bivaju kočene sustavom javne nabavke ili trenutnom nemogućnošću korištenja proračunskog novca iz objektivnih razloga. Između te dvije krajnosti je potrebno naći rješenje na obostrano zadovoljstvo, koje neće prelaziti zakonom propisana pravila ponašanja, niti će ugrožavati rad bilo koje strane: Pročelništva za financije Grada Šibenika i HNK u Šibeniku.

8.2. FINANCIJSKA AUTONOMNOST PRODUKCIJE

Idealno funkcioniranje bilo kojeg kazališta podrazumijeva oslobađanje kazališne administracije i umjetničkog sektora znatnog dijela administrativnih obveza, te istovremeno omogućava slobodno, autonomno – zakonski definirano i odgovorno – korištenje proračunskih i drugih sredstava namijenjenih prvenstveno kazališnoj produkciji, bez obzira na to da li je riječ o dramskom ili glazbenom programu. Ipak, smatram neodgovornim u ovoj fazi zahtijevati apsolutnu financijsku autonomiju u proizvodnom dijelu. Smatram da, obzirom na "veličinu" našeg kazališta, Grad Šibenik kao Osnivač pokazao se kao najpoželjniji "poslodavac" svjestan važnosti kulture. Svojim dosadašnjim financijskim izdvajanjem pokazao je puno povjerenje i nužnu potrebu da grad ima relevantnu Kazališnu kuću. Time smatram nužnim da upravo mi unutar kazališne kuće, neopterećeni kao nezavisni teatri potragom za financijama, osvijestimo da naše kazališne produkcije moraju imati visok produkcijski standard, visoku postavljenu ljestvicu estetskog kriterija i duboku društveno moralnu odgovornost da produhovljava, educira i samim tim Šibenik učini kozmopolitskim mjestom kao što je uvijek i bio.

8.3. VLASTITI PRIHODI I INVESTIRANJE U RAZVOJ

Kultura je danas nije profitabilna djelatnost i svi koji tvrde kako se ona može održavati na čisto tržišnim principima ponude i potražnje, ne poznaju niti odnose niti troškove proizvodnje scenskih djela. Bazirati prihode i razvoj na osnovu broja prodanih karata – za pojedinačne sadržaje ili na bazi godišnje pretplate – znači, zapravo, odbijanje da se uopće razmišlja o stjecanju prihoda na moguće, praksom potvrđene načine. HNK u Šibeniku, smatram, može mimo proračuna ostvariti određena sredstva:

- najmom Kazališne kavane po tržišnoj cijeni
- najmom kazališne sale za svečane akademije, promocije i drugo
- izvođenje predstava prema narudžbi gospodarskih i drugih subjekata, ne odstupajući od produkcijsko estetskih kriterija
- proizvodnjom komercijalnih sadržaja za izvan-kazališno izvođenje: igrokaza, prikaza, skečeva…
- potpisivanjem sponzorskih ugovora sa gospodarskim subjektima koji, plaćajući svoje obveze u uslugama, mogu rasteretiti proračun Kazališta
- iznajmljivanjem određenih kazališnih prostorija za jasno definirane namjene: promocije monografija, izložbe, diskusije, itd.

Sva, na ovaj način prikupljena sredstva trebaju biti na direktnom raspolaganju Kazalištu, kako bi bila razvojno utrošena:

- za posjete festivalima i praćenje recentne produkcije
- organiziranje seminara, radionica i stručnih savjetovanja
- samopromociju
- nadograđivanje produkcijskih uvjeta
- povećanje proračuna za kazališnu produkciju i funkcioniranje HNK Šibenik
- za razvoj i produkciju posebnog segmenta, a to je rad unutar dramskog studija “Ivana Jelić”

9. MEĐUNARODNI DJEČJI FESTIVAL I HNK U ŠIBENIKU

9.1. UVOD

Nakon više od pola stoljeća postojanja, Međunarodni dječji festival Šibenik je jedna od najzanimljivijih i najautentičnijih festivalskih manifestacija kako u Hrvatskoj, tako i daleko šire. Uz Filmski festival u Puli, Splitsko ljeto i Dubrovačke ljetne igre, MDF je festival od nacionalnog značaja, ali, za razliku od nabrojanih, i bez obzira na kvalitetu, tradiciju i sadržaj, nije percipiran i financiran kao prvorazredni kulturni, turistički i medijski događaj. Dovoljno je napraviti komparaciju sredstava kojim državno Ministarstvo kulture podupire druge festivale i jasno je kako je MDF na margini. Također, uvidom u arhivska izdanja hrvatskih tiskanih
medija, očito je kako postojanje MDF-a i njegov rad nemaju adekvatnu žurnalističku verifikaciju. U mom mandatu, pravilo MDF-a će biti da svaki sadašnji mora biti bolji od prethodnog i slabiji od narednog, kako bi iz godine u godinu imali pravo pozivati se na naslov teksta uglednog hrvatskog glazbenog kritičara Branimira Pofuka: „Zaboravite Hogwarts, dobrodošli u Šibenik“.

9.2. MDF i PRODUKCIJA HNK ŠIBENIK

Obzirom na obvezu Kazališta da kao javna umjetnička institucija pokaže poštovanje prema svim uzrastima i njihovim interesima, te festivalsku potrebu za upečatljivim otvorenjem u programskom smislu, namjeravam strogo vezati dječji program HNK u Šibeniku i MDF. Svake bi godine, a po uzoru na kazališne festivale diljem svijeta, MDF bio otvaran predstavom čiju bi produkciju nosio HNK u Šibeniku, oslonjen na umjetničku
kreativnost sve djece koja rastu u dramskom studiju “Ivana Jelić” i zboru “Zdravo maleni”. Ta predstava, međutim, ne bi imala rok trajanja od jedne večeri, već bi ansamblom, scenografijom i tehničkom postavkom i mogućnošću prilagodbe iz ambijenta na igranje unutar kazališne kuće, postala bi bitan dio repertoara matične kuće.

9.3. USTROJ MDF-a UNUTAR HNK ŠIBENIK

U ključnim danima za MDF i kada god se pojavi potreba, HNK u Šibeniku mora biti na usluzi MDF-u. No, u onim periodima godine kada je moguće sustavno, u razumnom radnom ritmu, pripremati Festival, MDF mora biti odgovornost malog, mobilnog, educiranog profesionalnog tima pojačanog savjetima nekog od iskusnijih djelatnika ranijih Festivala, te tajništvom sa znanjem stranih jezika i poznavanjem suvremenih sredstava komunikacije. Tim MDF-a bi tromjesečno, a kada postoji potreba i ranije, podnosio izvješće ravnateljstvu, Vijeću MDF-a i gradskim institucijama.

Pored tehničko-organizacijskih poslova, ovaj tim bi vršio prvi krug selekcije – tijekom cijele godine – mogućih festivalskih sadržaja, te ih prilagođavao lakšem uvidu namjenski angažiranom selektoru. Bila bi to, dakle, ključna inovacija: MDF bi svake godine mijenjao selektora koji bi bio odgovoran za estetsku profilaciju u svom mandatu, a bio bi biran na osnovu profesionalnih referenci. Selektor bi, ali u suradnji sa Vijećem i HNK u Šibeniku, na mandat od dvije godine imenovao stručni tim koji bi vrijednovao festivalske sadržaje, promišljao ih i o njima diskutirao.

Negdje u prethodnim godinama, izgubio se jedan vrlo bitan program festivala, a to su okrugli stolovi koje je divno godinama vodio gospodin Pero Mioč. Inzistirala bih na povratku te tradicije iz nekoliko razloga. Festivali, a pogotovo MDF, od strane svojih inicijatora osmišljeni su kao mjesto susreta, razmjena iskustava i mjesto koje otvara prostor za argumentirano, akademsko promišljanje kako i u kojem pravcu osuvremenjivati, poticati stvaralaštvo za djecu. Cilj bi mi bio da Šibenik bude ponovno mjesto na kojem će se susresti, raspravljati, izmjenjivati iskustva najrelevantniji među nama.

9.4. DRAMSKI PROGRAM MDF-a

Kazališni komadi za djecu bili su i moraju ostati kičmom MDF-a. Smatram, međutim, da u njihovu izboru mora postojati takozvana crvena nit: poetska linija koja spaja predstave iz Afrike i Virovitice, Bosne i Norveške. Kontekstualiziranje sadržaja i funkcionalnost programa dužnosti su, dakle, selektora u
koordinaciji sa najužim timom MDF-a koji svojim iskustvom, razumijevanjem i poetskim, odnosno estetskim refleksom spram ciljane publike, mora ponuditi osobni doživljaj Festivala, ali nikako ne zanemarivati publiku, već joj otvarati nove prostore kazališnog događaja. Svojim produkcijama MDF može i treba postati vrlo bitnim centrom koji treba oživjeti zanemareni žanr dječjeg mjuzikla, oslanjajući se na djecu iz matične kuće , zbor Zdravo maleni“ i polaznike dramskog studia.

9.5. FILMSKI PROGRAM MDF-a

Dok je Jugoistočna Europa poznata po regionalnim filmskim festivalima – Sarajevo, Motovun, Palić – a ostatak EU po festivalima „A“ klase – Cannes, Venecija, Berlin, Karlovy Vary – jedini globalno relevantni festivali filmova za djecu su onaj u Japanu i Giffoni u Italiji. Pri tome, hrvatska kinematografija se sve više okreće djeci kao publici, dok i Hollywood, te europska produkcija, pokazuju razumijevanje za činjenicu da su mediji namijenjeni djeci danas najtraženiji i najprofitabilniji.
Šibenska pozicija, zvučnost i financijske mogućnosti, naravno, nisu takve da se može očekivati istovremena internacionalizacija i krajnja uspješnost svih festivalskih programa. No, ne treba zaboraviti kako filmski festivali – samostalni ili u sklopu drugih manifestacija kulture – nisu izvođački, što im znatno snižava cijenu. Prostor za razvoj ovog segmenta vidim u nepostojanju konkurencije – a postojanju publike. Filmski program MDF-a, naravno, neće niti može ugroziti osnovni koncept Festivala, ali ga može obogatiti i nadograditi, dijelom i zato što su pri Hrvatskom audiovizualnom centru predviđena sredstva za slične sadržaje, dok mi network filmskih profesionalaca kojem pripadam olakšava komunikaciju i koncepcijsko profiliranje.

Filmski program MDF-a bi, dakle, činile:

- gala projekcije domaćih filmova za djecu
- regionalne premijere filmova za djecu
- uvid u recentnu produkciju
- retrospektive dječjih filmskih klasika

- predavanja o filmu za djecu
- druženje djece sa članovima filmskih ekipa

9.6. RADIONICE

Dječje radionice su obilježje MDF-a i samim tim smo dužni, kao Kazalište, ali i kao djelatnici u kulturi, omogućiti njihovo širenje, izvođenje van Šibenika, razvoj unutar festivala, ali i dovođenje što većeg broja eminentnih voditelja. Posebna inovacija za mog mandata na mjestu ravnatelja HNK u Šibeniku bi bila pokretanje radionice kazališne i filmske kritike, čiji bi polaznici, a na osnovu stečenih znanja, ocjenjivali festivalske sadržaje, te dodjeljivali nagrade onim programima koje smatraju najboljim. Također, najbolji polaznici radionica bi imali priliku na lokalnom nivou dodatno prezentirati svoj rad:

- novinarska radionica u lokalnim medijima
- likovna izradom zidnih murala po motivima dječjih radova
- glazbena: nastupom na kraju Festivala, prije koncerta nekog od šibenskih bendova
- filmska: projekcijom radova
- glumačka: daljnjim razvojem pri HNK u Šibeniku

9.7. PR I MARKETING MDF-a

Da bi se izbjegla slaba recepcija Festivala od strane nacionalnih i internacionalnih medija, neophodno je:

- angažiranje profesionalnog suradnika na određeno vrijeme (nacionalni mediji)
- izrada profesionalnih sadržaja (info tekstova sa osnovnim informacijama, fotografije i videozapisi) za medije na svim nivoima
- razvoj i stalno ažuriranje mrežnih stranica
- višejezično korištenje društvenih mreža: Facebook, X, Instagram, Tiktok…
- pozivanje uglednih novinara da sa obiteljima budu gosti MDF-a
- isticanje Šibenika kao grada talentiranih i poznatih

Marketing MDF-a također treba profesionalizirati i dijelom odvojiti od same administracije MDF-a:

- angažiranjem suradnika i profesionalne marketinške agencije na komercijalnim principima
- nuđenjem određenih sadržaja (koncerti, performansi) za sponzorstvo
- kreiranjem marketinški atraktivnih dodatnih sadržaja
- prezentacijom suvremenih medija namijenjenih djeci

10. PROGRAM HNK ŠIBENIK 2026. - 2030.

10.1. DRAMSKI PROGRAM

„Kazalište može biti čak i zabavno“, jedna je od znamenitijih izjava o, prije svega, društvenoj ulozi, ali i umjetničkoj misiji kazališta općenito. Postoji, također, tvrdnja koja zvuči opravdavajuće i njeno je prihvaćanje najbrži način srozavanja kriterija kazališnog, ali i drugih vidova autorskog rada. Ona glasi: „Publiku nikada ne možeš dovoljno podcijeniti“. Ja, dakle, vjerujem da kazalište može, ponekad i mora, biti čak i zabavno, ali i da publiku nikada ne možeš dovoljno precijeniti. U skladu sa tim će biti i postavljena koncepcija dramskog programa HNK u Šibeniku, kao osnovice svakog profesionalnog kazališta. Tri vlastite premijere godišnje su sasvim dovoljne za profilaciju Kazališta i njegovu prepoznatljivost. Sa druge strane, navedeni broj premijera traži brižljivi odabir teksta i njegovih poruka, kao i zadovoljavanje različitih tipova publike. Moj plan podrazumijeva, u prvoj fazi, spajanje klasičnog i modernog, razvoj vlastite produkcije od teksta namjenski pisanog za HNK-u Šibeniku do izvedbe, te proizvodnju sadržaja za MDF. Vremenom, povećanjem financijskih, kadrovskih i tehničkih mogućnosti, produkcija dramskog programa bila bi uvećavana u skladu sa programskim, te potrebama publike koja u ovom planu i ovoj fazi profesionalizacije nije do kraja targetirana.

Dramski program, za sada, možemo podijeliti po cjelinama:

• klasični dramski tekst: svake sezone na sceni HNK Šibenik bio bi postavljen jedan, produkcijski prihvatljiv, klasični kazališni komad svjetskih ili hrvatskih autora. Ukoliko se pokaže mogućim, prihvatljivim i potrebnim, može se napraviti ritam po kojem će se svake druge godine igrati strani, odnosno domaći tekst. Pri tome će redatelju ili redateljici biti, naravno, ostavljena sva sloboda vlastitog iščitavanja i doživljaja, recimo, Miroslava Krleže ili Bertola Brechta. Specifičnost kazališta jeste, pored ostaloga, i u tome što svako novo postavljanje određenog komada, kada god bio napisan, dramu modernizira i otvara novi kut gledanja na ono čime se autor bavio. Može se, također, desiti da redateljsko-glumački doživljaj rekontekstualizira tekst ili mu da novu žanrovsku smjernicu. A. P. Čehov je, recimo, Višnjik zamislio kao komediju, ali je Stanislavski u tom tekstu pročitao – tragediju. Ovim bi izborom zadržali one silne kazališne gledatelje, a pogotovo pretplatnike profiliranog ukusa, ali sklonijeg “klasičnom” teatarskom repertoaru.

- suvremeni dramski tekst 1: za razliku od klasične drame, suvremena otvorenije, modernijim jezikom i općenito vremenu bližim scenskim sredstvima propituje teme imanentne našem vremenu: ubijanje individualnosti diktaturom površnosti i robovanju kapitalu, potragu za slobodom u svijetu prividno srušenih granica, unutar obiteljske odnose određene sa jedne strane novcem, a sa druge seksualnošću ili devijacijama u seksualnom razvoju, robovanje medijskoj kulturi demistifikacije znanja kao temeljne društvene vrijednosti, etc. Sve će to, uz priznatost autora, etičnost i građansku hrabrost, biti parametri pri izboru suvremenih dramskih tekstova za HNK Šibenik, koje, uz

otvorenost za različite pristupe klasičnoj drami, želim učiniti prepoznatljivim i po shvatanju duha vremena i njegovoj bespoštednoj kritici. Samim time privukao bi se popriličan broj sugrađana koji već podosta dugo ne posjećuju našu kazališnu kuću, nezadovoljni permanentnim zadržavanjem na repertoaru koji počiva na "pučkoj" komediji. Šibenik je oduvijek "mali" grad, ali velik po broju "mislećih" ljudi, odnosno intelektualaca.

- suvremeni dramski tekst 2: Pored poznatih, u Hrvatskoj neizvođenih ili nekvalitetno uprizorenih suvremenih drama, na scenu HNK Šibenik planiram postavljati i namjenske drame pisane za Kazalište i naručivane od suvremenih hrvatskih dramskih i proznih pisaca, te autora koji u Hrvatskoj imaju izgrađenu poziciju i publiku. Ovaj segment može imati dvostruki efekt: privlačenje autorskog interesa za rad u HNK Šibenik, obzirom na to da će autorska sloboda i vizija biti svete i respektirane, a obostrana profesionalnost u dužnostima i obvezama maksimalna, do atraktivnosti angažiranja etabliranih autora. Također, na ovaj način planiram pronaći još jednu točku recepcije stvarnosti i otvoriti novi kanal kritičnosti, jer kazalište jeste naizgled iskrivljeno, a suštinski precizno zrcalo društva na svim njegovim nivoima. Smatram i kako Kazalište dugoročno može imati koristi od davanja šanse, u dramskom tekstu nedovoljno poznatim, odnosno zaboravljenim suvremenim piscima koje su druge vrste intelektualnog angažmana odvojile od dramske produkcije. Svakako bih vrlo rado ostvarila suradnju sa HNK Split u smislu zajedničke koprodukcije postavljanja teksta dobitnika nagrade "Marul" na festivalu Marulićevih dana čime bi svakako potaknuli afirmaciju mladih autora suvremenog dramskog stvaralaštva u Hrvatskoj. Osobno bih nastojala da dramsko stvaralaštvo šjor Ive Brešana u njegovoj matičnoj kući ne padne u zaborav.

- dramski tekst za djecu: Kako je već navedeno, dječja drama HNK Šibenik imat će namjensku ulogu vezanu za MDF, te duži repertoarski rok trajanja kako na samoj sceni, tako i u prostorima i mjestima u kojima je rijedak ili nepostojeći kazališni život. Pri tome, jednako je važno uspostaviti visoke estetske kriterije, ali i naglasiti edukacijsku dimenziju kazališnog medija, te poštivati načine promišljanja, interese i vrijednosni sustav generacija čiji je svijet suvremeniji od onoga u kojem su odrastali današnji roditelji. Kazališna je misija odgajanje publike, razvoj univerzalnih vrijednosti, podizanje etičkih i estetskih kriterija novih generacija, te privlačenje njihove pažnje umjetnosti. Pri tome ne treba robovati niti jednoj vrsti forme, jer se svi klasici dječje drame mogu uprizoriti na moderan i dinamičan način, intrigantan generacijama streaming platformi, Instagram reelsa i TikToka.

- dramski program za mlade (14+): U prvoj fazi rada pokušat ću, koliko god je moguće, u postojećem produkcijskom okviru pronaći kanal komunikacije Kazališta i generacija koje su prerasle klasičnu dječju dramu, a nisu dorasle klasičnom ili provokativnom suvremenom tekstu. Dužnošću, međutim, smatram razvoj Kazališta u pravcu približavanja generacijama u najvažnijim formativnim godinama, kojima je važno razvijati etičnost, te ih na zanimljiv način kanalizirati ka višim estetskim kriterijima, ali i razumijevanju slobode individue, te posljedicama nekritičkog

prihvaćanja onoga što se danas kroz masovne medije nudi kao ideal društva. Svo svoje iskustvo rada unutar dramskog studija i "odgajanje" mladih ljudi koji su svoj životni put pronašli u umjetnosti, sa dubokom odgovornošću i promišljanjem svoj mandat bih i dalje posvetila upravo otvaranju vrata kazališta i povlačenju te djece s ulice, dajući im smisao koji će pronaći unutar naše kuće stvarajući i progovarajući o temama koje njih tište, proživljavajući samim time i katarzu, otvarajući im put u razvoju za odgovorne i obrazovane građane ovog grada. Sve predstave dramskog studija "Ivana Jelić" bi bile relevantna repertoarska ponuda i to u okviru novog prostora kojeg smo, u međuvremenu, od strane gradske uprave dobili na upravljanje, takozvani HNK 2.

10.2. HNK 2

U svom dugogodišnjem dramskom pedagoškom radu, ono što mi je osobno bilo najvrjednije je spoznaja da umjetnost kao takva nije sama sebi svrha, da ima duboki i društveno bitniji smisao, ne samo da zabavlja, ne samo da puni proračune, ni da bude "brojka". Njena važnost mi se potvrdila upravo kroz rad u dramskom studiju, a to je da produhovljava, da oplemenjuje, da mijenja…

Utjecaj "umjetnosti" na mlade ljude, na njihov razvoj, ali i na njihovo mentalno zdravlje je u najmanju ruku dirljiv. O svojim iskustvima, o promjenama koje su se pod tim utjecajem odvijale pred mojim očima bih mogla govoriti danima, ali ovo nije taj prostor ni vrijeme. Ono sigurno što znam jeste da bi mi glavni cilj bio sva svoja iskustva kroz rad s tim mladim ljudima realizirati upravo kroz prostor budućeg HNK 2 u Šibeniku. Naime, Svi ti mladi ljudi su danas među najboljim studentima raznih akademija, što u Hrvatskoj, što u regiji. Školuju se na različitim odsjecima, od režije (Lovre Paić), produkcije, (Tonina Ilić i Petra Lambaša Šupe), dramaturgije (Antonela Radan), kostimografije i scenografije (Petra Milović, Maruška Bionda), pa sve do glume (Maro Klisović, Ante Grizelj, Donatella Klarin, Filip Maričić, Lea Relja, Petra Lastavica, Janja Aja Avdagić, Mare Rak). Iznjedrili smo, unutar rada u dramskom studiju "Ivana Jelić, skoro sve kadrove. Nedostaje nam samo zgrada. HNK 2 vidim kao scenu u kojoj bi mi želja bila otvoriti prostor kojem će se ti mladi umjetnici moći vratiti, stvarati. On bi bio "odskočna daska"mladim umjetnicima preko koje bi se lakše probijali na nacionalnoj teatarskoj sceni.

HNK 2 bi po meni gradio suvremeni repertoar, tako postajući mjestom okupljanja velikog broja mladih ljudi koji u ovom gradu nažalost nemaju adekvatan prostor. HNK 2 bi jednako tako bio otvoren kao prostor za mlade ljude koji se bave u ovom gradu zanimljivim i različitim sadržajima, a ne samo teatrom. Jednako tako, sve predstave nastale u dramskom studiju "Ivana Jelić", mogle bi imati dug repertoarski život namijenjen upravo srednjoškolcima. To bi bio prostor za masterclassove, za susrete kazališataraca svih profila. Dobivanjem tog prostora, dramski studio "Ivana Jelić" može, imajući u vidu veliki broj budućih obrazovanih akademskih dramskih umjetnika, angažirati veći broj pedagoga, veći broj redatelja i samim tim, puno veći broj polaznika dramskog studija. Davno je Šibenik, pod entuzijazmom gospodina Branka Friganovića, imao svoj kazalište lutaka. HNK 2 vidim kao novu scenu otvorenu i najmlađoj populaciji te kao povratak lutkarske umjetnosti u Šibenik. Time bi se otvorio i prostor velikom broju mladih kreativaca u ovom gradu. Svjesna svih financijskih okolnosti, HNK 2 bih koncipirala kao "samoodrživ" prostor. Naravno da Grad ne bi mogao imati na svojim leđima toliko veliki ansambl odjednom, ali svojim

kvalitetnim produkcijama, raznim postojećim, što europskim, što fondovima koje otvara ministarstvo kulture, kao da bi postali mali nezavisni teatar unutar HNK u Šibeniku.
Za uspješan razvoj alternativnog kazališta za mlade u sklopu centra za mlade ključna je sinergija fleksibilnog prostora, kontinuirane edukacije, osnovne tehničke opreme i snažnog povezivanja sa zajednicom. Alternativni teatar ne ovisi o skupim i raskošnim kulisama, već o slobodi izražavanja, eksperimentu i angažiranim temama koje dotiču svakodnevicu mladih.

Razvoj ovog projekta zahtijeva sustavan pristup kroz nekoliko ključnih segmenata:

1. **Prostorni uvjeti (Infrastruktura)**

- Crna kutija (Black Box) dvorana: Fleksibilan prostor obojan u crno gdje se scena i gledalište mogu pomicati i prilagođavati potrebama predstave.
- Dvorana za pokus: Prostor s ogledalima i mekom podlogom (poput baletnog poda ili tatamija) za fizički teatar, ples i tehničke vježbe.
- Spremište: Siguran i organiziran prostor za skladištenje rekvizita, kostima i elemenata scenografije.

2. **Ljudski resursi i vodstvo**

- Dramski pedagozi i mentori: Stručnjaci otvoreni za suvremene kazališne prakse (devised teatar, kazalište potlačenih, dokumentarno kazalište).
- Tehnički koordinator: Osoba zadužena za vođenje rasvjete, zvuka i održavanje opreme, koja ujedno educira mlade o tehničkom aspektu teatra.
- Producent/Administrator: Voditelj koji upravlja projektima, prijavljuje kazalište na natječaje (fondovi EU, Ministarstvo kulture, lokalna samouprava) i vodi logistiku.

3. **Tehnička oprema (Osnovni paket)**

- Rasvjetni sustav: Fleksibilna LED rasvjeta (reflektori) kojom se može upravljati digitalno, uz mogućnost brze promjene pozicija.
- Razglasni sustav: Kvalitetno ozvučenje, mikrofoni (bubice i usmjereni mikrofoni) te oprema za reprodukciju zvuka i zvučne efekte.
- Modularna scenografija: Praktikabli (pokretne platforme), paravani i kocke koje se mogu transformirati u različite scenografske elemente.

4. **Programski koncept i rad s mladima**

- Edukativni moduli: Redovite radionice glume, režije, pisanja teksta, ali i scenskog pokreta, suvremenog plesa i dramaturgije.
- Društveno angažirane teme: Fokus na problematiku koja zanima mlade (mentalno zdravlje, vršnjačko nasilje, identitet, ekologija, digitalni svijet).
- Proces ispred produkcije: Naglasak treba biti na autorskom radu samih mladih (procesu stvaranja), a ne isključivo na finalnom rezultatu.

5. **Financiranje, administracija i umrežavanje**

- Umrežavanje: Povezivanje s drugim kazališnim scenama u zemlji i regiji radi razmjene predstava i gostovanja.
- Gerila marketing: Korištenje društvenih mreža (TikTok, Instagram), izrada vizualno atraktivnih digitalnih materijala i stvaranje baze vjerne publike među vršnjacima.
- Repertoar: Financiranje preko ulaznica i aktivnog repertoara
- Fondovi

HNK 2 otvara prostor za razvoj, u budućnosti, novog festivala, posebno u zimskom periodu u Šibeniku, namijenjenog isključivo srednjoškolskom stvaralaštvu mladih.
U ovom trenutku nemam dovoljno informacija o svim potencijalnim korisnicima i udrugama mladih za koje jednako tako, sa svojim sadržajima, trebaju pronaći svoje mjesto unutar centra za mlade - HNK 2.

10.3. GLAZBENO-SCENSKI PROGRAM

Glazbeni program HNK u Šibeniku bitan je segment repertoara našeg kazališta oduvijek. Kao ravnateljica ću prije svega, omogućiti zadržavanje sadašnjeg nivoa kvalitete glazbenog programa, te stvarati uvjete za njegov daljnji razvoj. Pored toga, važno je stvoriti uvjete svako toliko za produkciju još opere u sklopu HNK u Šibeniku, vodeći računa o financijskim i tehničkim mogućnostima, ali i potrebama Kazališta i njegove publike. Iako nema taj formalni status, prvakinja opere HNK u Šibeniku, Nera Gojanović, zaslužuje pravo slobode izbora, te kontrole nad ukupnom glazbenom, posebice operskom produkcijom. Hijerarhijski ustroj, ali i poštivanje autorskih sloboda, osnovice su funkcioniranja profesionalnih umjetničko-produkcijskih institucija, te mislim jednakom uspostavom oba nivoa omogućiti sve uvjete za rad i razvoj ukupnog glazbenog programa, ostavljajući prostor za izražavanje kreativnih potencijala.

Visoka kvaliteta sadržaja, ambijentalnost u izvedbi, internacionalizacija učesnika, čine ovaj dio kazališne produkcije vrijednim ne samo potpore, već i aktivnog stavljanja u službu pri daljnjem razvoju. Između vlastite operne i razvoja festivalske glazbene ponude, glazbeni program će imati svu potrebnu podršku za kontinuirani repertoarski život kroz odabir gostujućih izvođača ili koprodukcijske nastupe i projekte.

Posebno mjesto u glazbeno-scenskom programu HNK u Šibeniku zauzima „Arsenov feral“, projekt koji je tijekom godina prerastao u prepoznatljiv i kontinuirani dio repertoara našeg kazališta. Nastao u gradu Arsena Dedića, „Arsenov feral“ povezuje poeziju, glazbu i kazalište te kroz različite izvedbene formate čuva i iznova interpretira stvaralačko nasljeđe jednog od najznačajnijih hrvatskih kantautora i pjesnika. Projekt je pritom pokazao i svoju izvedbenu fleksibilnost – od kazališne pozornice do gostovanja i ambijentalnih izvedbi – te se nametnuo kao sadržaj koji ima izrazitu poveznicu sa Šibenikom, njegovom kulturnom baštinom i publikom. Kontinuirani interes publike i dobra posjećenost dosadašnjih izvedbi potvrđuju njegovu repertoarsku vrijednost, zbog čega smatram da „Arsenov feral“ treba ostati sastavni dio glazbeno-scenskog programa HNK u Šibeniku. Njegov daljnji razvoj vidim upravo u mogućnosti da se postojeći format nastavi mijenjati i obogaćivati novim izvođačima, gostima, tematskim izdanjima i izvedbama izvan matične kuće, čime bi istodobno zadržao prepoznatljivost i otvorio prostor za nove umjetničke suradnje i publiku.

10.4. PROGRAM HNK ŠIBENIK 2027. - 2030.

SEZONA 2026./27.

Ovisno o odluci Kazališnog Vijeća i Osnivača, u situaciji da dobijem povjerenje istih, bila bi zatečena na pola kazališne sezone, što znači da sva tri naslova ne bi mogla biti realizirana.

1. Branko Matić: odabrani tekst

Redatelj: Paolo Magelli

- adaptacija nikad objavljenih i nikad postavljanih postojećih tekstova barda šibenskog kazališta, šjor Branka Matića.

2. Edward Albee: Tko se Boji Virginije Woolf

Redateljica: Kristina Kumrić

3. Lee Hall: Billy Elliot

Redateljica: Nina Kleflin

- predstava će biti premijerno izvedena za otvaranje MDF-a, nakon čega bi bila adaptirana i za repertoarno igranje u kazalištu i HNK 2

4. posebna produkcija:Autorski projekt dramskog studija "Ivana Jelić"

5. samostalni, završni koncert zbora "Zdravo Maleni"

SEZONA 2027./28.

1. Ingmar Bergman: Jesenja Sonata

Redateljica: Nenni Delmestre

2. Pave Čala: Sličice iz života Šibenika

Redatelj: Leon Lučev
-adaptacija proznog djela

3. Dječja predstava: Novi dramski tekst za djecu i mlade s natječaja Mali Marul

Redateljica: Anica Tomić
- predstava će biti premijerno izvedena za otvaranje MDF-a, nakon čega bi bila adaptirana i za repertoarno igranje u kazalištu i HNK 2

4. posebna produkcija: Autorski projekt dramskog studija "Ivana Jelić"

5. samostalni, završni koncert zbora "Zdravo Maleni"

SEZONA 2028./29.

1. Janusz Glowacki: Četvrta sestra

Redateljica: Nina Violić

2. Nikolaj Koljada: Audicija

Redatelj: Alen Drljević

3. Jasen Boko:Pipi, gdje ti je čarapa

Redatelj: Robert Waltl
- predstava će biti premijerno izvedena za otvaranje MDF-a*

Na pola mandata ostvarila bih koprodukcije sa Tvrđavama Kulture Šibenik, s ciljem umrežavanja u radu u kulturi i zajedničke produkcije velike ambijentalne predstave, po uzoru na velike ljetne produkcije u Splitu i Dubrovniku koje bi imale visoki estetski kriterij, ali i bitan kulturno-turistički značaj u ponudi grada Šibenika. Grad sa četiri tvrđave, sa velikim brojem umjetnika zaslužuje relevantni kazališni sadržaj na njima.

---

4. Euripid: Ifigenija u Aulidi

Redatelj: Lovre Paić
- prva režija u matičnoj kući

5. posebna produkcija: Autorski projekt dramskog studija "Ivana Jelić"

6. samostalni, završni koncert zbora "Zdravo Maleni"

SEZONA 2029./30.

1. Ivo Brešan: Predstava Hamleta u selu Mrduša Donja

Redateljica: Ivica Buljan

2. ***Autorski projekt dramskog studija "Ivana Jelić", Šibenske Glazbe i eminentnih šibenskih glazbenika*** (Ante Stošić, Marko Ramljak, Vojo Marković, Nataša Cvitan, itd.) - prema filmu ***Kosa Miloša Formana***

3. Euripid: Medeja

Redatelj: Dino Mustafić
- Koproducenti: HNK u Šibeniku, Tvrđave kulture, Turistička zajednica Grada Šibenika, Turistička zajednica Šibensko-kninske županije, Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
- Medeja je zamišljena kao kazališni projekt namijenjen izvođenju na otvorenom, na jednoj od, za tu priliku odabranih, tvrđava. Repertoarski život bi trajao onoliko koliko postoji interes publike, kako lokalne, tako i regionalne, nacionalne, te turista koji posjećuju Šibenik i okolicu.

4. samostalni, završni koncert zbora "Zdravo Maleni"

DODATNO O REPERTOARU:

Predloženi četverogodišnji program HNK u Šibeniku oblikovan je kao promišljena sinteza lokalne kulturne baštine, suvremenih kazališnih strujanja i snažne zajedničke produkcije koja nastoji osigurati dug repertoarski život svakog naslova – predstave će živjeti na sceni onoliko dugo koliko bude postojao interes lokalne, regionalne i nacionalne publike te brojnih šibenskih turista. Programsku okosnicu čine adaptacije nikad objavljenih tekstova barda šjor Branka Matića i proznog djela Pave Čale, veliki klasici i suvremeni tekstovi u režijama eminentnih imena poput Paola Magellija, Nenni Delmestre, Nine Kleflin, Kristine Kumrić, Nine Violić, Alena Drljevića, Roberta Waltla, Anice Tomić i Dine Mustafića, kao i pružanje prilike novim redateljskim glasovima kroz prvu režiju Lovre Paića u matičnoj kući.

Svi naslovi građeni su za dug repertoarski život – igrat će se onoliko dugo koliko bude postojao interes lokalne, regionalne i nacionalne publike te brojnih turista – dok se posebna pažnja posvećuje najmlađima kroz uvođenje redovitih dječjih matineja te izvođenje predstava nastalih za otvaranje Međunarodnog dječjeg festivala.

Nadalje, na polovici mandata kazalište se izlaskom iz zgrade strateški umrežava s Tvrđavama kulture Šibenik, Turističkim zajednicama grada i županije te Ministarstvom kulture RH, čime se kroz veliku glazbeno-dramsku produkciju prema Formanovoj "Kosi" te ambijentalne spektakle poput Euripidove "Medeje" i "Ifigenije u Aulidi" šibenske utvrde pretvaraju u reprezentativne ljetne pozornice visoke estetske i kulturno-turističke vrijednosti.

Zaključno, nužno je za napomenuti da su za navedene projekte obavljeni preliminarni razgovori s potencijalnim umjetničkim suradnicima te je iskazan veliki interes za suradnju, dok konačni angažmani ovise o usklađivanju termina, ugovornim uvjetima i produkcijskim mogućnostima HNK u Šibeniku.

12. KADROVSKI PLAN HNK u Šibeniku 2027.-2030.

Kadrovska politika Hrvatskog narodnog kazališta u Šibeniku temelji se na načelima profesionalnosti, odgovornosti i kontinuiranog razvoja zaposlenika. Cilj kadrovskog plana jest osigurati optimalnu organizacijsku strukturu koja omogućuje kvalitetnu realizaciju dramskog, glazbenog i edukativnog programa, kao i organizaciju manifestacija i gostovanja.

Kazalište svoju djelatnost ostvaruje kroz suradnju stalno zaposlenih djelatnika i vanjskih umjetničkih suradnika, čime se osigurava umjetnička raznolikost i produkcijska fleksibilnost.

Prema postojećoj i važećoj sistematizaciji unutar HNK u Šibeniku zaposleno je i ostavljena je mogućnost za neka nova radna mjesta koja bi doprinijela potpunoj profesionalizaciji HNK u Šibeniku i sve većoj i kvalitetnijoj vlastitoj produkciji.

Moj osobni cilj bi bio iskoristiti sve kreativne potencijale unutar kuće sa ponekom reorganizacijom pojedinih odsjeka, kao što je marketing i produkcija. Uz postojeći kadar, cilj bi mi bio i dodatna edukacija zaposlenika na pojedinim radnim mjestima. Upravni i administrativni dio HNK u Šibeniku ima kvalitetan broj zaposlenih. U narodnom periodu, osnovni cilj bi mi bio jačanje tehničkog sektora i umjetničkog kadra, naravno uz suradnju sa Osnivačem.

1. Organizacijska struktura kazališta

A) **Uprava kazališta** je odgovorna za strateško vođenje kazališta, programsku politiku i zakonito poslovanje ustanove.

Planirana struktura:

- ravnatelj kazališta
- voditelj financija i računovodstva
- tajnik kazališta / pravni poslovi

B) **Umjetnički sektor** odgovoran je za planiranje i realizaciju kazališnog programa, uključujući vlastitu produkciju, koprodukcije i gostovanja.

Planirana struktura:

- umjetnički voditelj / dramaturg
- voditelj dramskog studija
- stalni umjetnički suradnici (po potrebi)
- vanjski redatelji, dramaturzi, koreografi i skladatelji

Razvojni cilj:

- jačanje autorskih i koprodukcijskih projekata
- uključivanje mladih umjetnika i suradnja s umjetničkim akademijama.

C) **Tehnički sektor** osigurava tehničke uvjete za realizaciju predstava, koncerata i drugih scenskih događanja.

Planirana struktura:

- voditelj tehnike
- majstor scene
- rasvjeta
- ton majstor
- garderoba i rekvizita
- scenski radnici

Razvojni cilj:

- kontinuirano stručno usavršavanje tehničkog osoblja
- modernizacija tehničke opreme i scenske infrastrukture.

D) **Produkcija, marketing i odnosi s javnošću** ključni su sektori za organizaciju programa, komunikaciju s publikom i promociju kazališta.

Planirana struktura:

- producent
- voditelj marketinga i odnosa s javnošću
- prodaja i blagajna
- digitalna komunikacija i društvene mreže

Razvojni cilj:

- jačanje marketinških aktivnosti
- razvoj digitalne promocije i komunikacije s publikom
- povećanje vidljivosti kazališta na nacionalnoj i međunarodnoj razini.

E) **Administrativni sektor** osigurava stabilno i transparentno poslovanje ustanove.

Planirana struktura:

- računovodstvo
- administrativni poslovi
- tehničko održavanje zgrade
- logistička podrška programu.

2. Vanjski suradnici

Kazališni program realizirat će se uz sudjelovanje vanjskih umjetničkih i stručnih suradnika, uključujući:

- redatelje
- scenografe i kostimografe
- skladatelje i koreografe
- gostujuće glumce i ansamble.

Takav model omogućuje raznolik repertoar i visoku umjetničku kvalitetu produkcije.

3. Stručno usavršavanje zaposlenika

U cilju podizanja profesionalnih standarda planira se:

- sudjelovanje zaposlenika na stručnim radionicama i seminarima
- razmjena iskustava s drugim kazališnim institucijama
- edukacija u području produkcije, marketinga i digitalne komunikacije.

Uspješno funkcioniranje Hrvatskog narodnog kazališta u Šibeniku temelji se na kvalitetnoj suradnji umjetničkog, tehničkog i administrativnog kadra. Planirani kadrovski model osigurava učinkovitu organizaciju rada, stabilnost poslovanja te daljnji razvoj kazališne djelatnosti i kulturnog života grada Šibenika.

13. UPRAVLJANJE RIZICIMA I GODIŠNJA EVALUACIJA

Provedba programa HNK Šibenik 2027.–2030. podrazumijeva okolnosti koje nije moguće unaprijed u potpunosti kontrolirati. Zbog toga će se program provoditi uz godišnju evaluaciju i mogućnost prilagodbe pojedinih aktivnosti bez odustajanja od temeljnih strateških ciljeva.

Svake će se godine procjenjivati ostvarenje programskih i financijskih ciljeva te po potrebi prilagoditi dinamika pojedinih projekata. Prioritet imaju kvaliteta produkcije, stabilnost ustanove i realna izvedivost programa. Pojedini razvojni projekti mogu se fazirati, odgoditi ili realizirati u koprodukciji ako se promijene financijski, kadrovski ili tehnički uvjeti.

14. MJERLJIVOST USPJEŠNOSTI DO 2030.

Za praćenje provedbe programa predlaže se godišnje praćenje sljedećih pokazatelja. Pokazatelji ne služe samo kao statistika, nego kao osnova za godišnju evaluaciju i prilagodbu programa.

POKAZATELJI USPJEŠNOSTI

Područje	Pokazatelj
Vlastita produkcija	Realizacija planiranog broja vlastitih premijera, uz prilagodbu stvarnim kapacitetima i financijskim uvjetima.
Publika	Praćenje ukupnog broja gledatelja, popunjenosti, strukture publike te udjela djece, mladih i novih gledatelja.
HNK 2	Broj programa, produkcija, edukacija i mladih umjetnika uključenih u rad HNK 2, kao i generalni razvoj tog projekta.
Mladi umjetnici	Broj angažiranih mladih umjetnika i suradnji s akademijama te broj profesionalnih prilika proizašlih iz Dramskog studija.
Gostovanja i koprodukcije	Broj gostovanja vlastite produkcije te nacionalnih, regionalnih i međunarodnih koprodukcija.
MDF i glazbeni program	Kontinuitet programa, nova publika, partnerstva i povezanost s redovnom produkcijom HNK-a.
Edukacija zaposlenika	Broj stručnih edukacija, radionica, razmjena i studijskih posjeta te primjena stečenih znanja.
Financijska održivost	Praćenje vlastitih prihoda, vanjskih izvora financiranja i odnosa planiranih i ostvarenih troškova.
Vidljivost	Gostovanja, medijska prisutnost, digitalni doseg i razvoj nacionalnih/regionalnih kontakata.

13. ZAKLJUČAK

Dobijem li povjerenje Kazališnog, Gradskog vijeća i Gradonačelnika, spremna sam uložiti znanje, trud i volju kako bi Šibenik, što je prije moguće, bio nezaobilazan na kazališnoj mapi. Također, stečenu mrežu profesionalnih poznanstava sam spremna staviti u funkciju profesionalnog razvoja kako institucije, tako i svih njenih produkcijskih sadržaja.

Cilj ovog programa nije povećanje opsega djelovanja samo po sebi, nego izgradnja stabilnog, profesionalnog i prepoznatljivog HNK-a koji vlastitom produkcijom, odnosom prema publici, razvojem mladih umjetnika i povezivanjem s nacionalnim i međunarodnim partnerima postaje relevantan kulturni čimbenik Šibenika i Hrvatske.

Čvrsto vjerujem kako se duh ne mjeri statističkim parametrima te da kreativnost nije definirana veličinom gradova. Pri tome, Šibenik uz sve svoje objektivne probleme, ima niz olakotnih okolnosti za razvoj kulture kao gradskog branda i vertikale promjene kolektivne svijesti: atraktivnu poziciju, bogato naslijeđe, kvalitetnu prometnu povezanost i, kako je rekao autor Osmog povjerenika, najnagrađivanijeg debitantskog romana u povijesti hrvatske književnosti, Renato Baretić, svatko zna nekoga iz Šibenika.

Magnetski efekt koji, najmanje svojom zaslugom, posjedujemo, meni je potvrđen i kroz kontakte sa profesionalnim glumcima, redateljima, piscima, urednicima, izdavačima i producentima, konsultiranim pri izradi ovog programa. Svi oni od Leona Lučeva, Gorana Višnjića, Olje Runjić, Nine Violić, Kristine Kumrić itd. su, osim dobre volje, potvrdili spremnost na buduću suradnju sa HNK u Šibeniku, Kazalištem koje ćemo, nadam se zajedno, učiniti referentnim i prepoznatljivim, važnim i, kako sam naglasila u uvodu, najvećim po kvaliteti njegovih programa.

I da završim svojim omiljenim citatom:

> „*Današnje stanje nauke ne potječe iz kulturnog znanog Splita ni još znanijeg Dubrovnika, nego tamo gdje teče najluđa i najvruća krv, iz Šibenika i šibeničke okolice*“.

Tin Ujević

Šibenik, 3. listopada 2026.

[1]© Oriana Kunčić, mag. art., 2026.

[1] Ovaj Program rada i razvoja HNK u Šibeniku za razdoblje 2027.–2030. autorsko je djelo Oriane Kunčić, mag. art. Cjelokupni tekst Programa, njegova struktura, koncepcija, programska rješenja, razvojni modeli, prijedlozi, projekcije i način njihova međusobnog povezivanja predstavljaju intelektualni i autorski doprinos autorice. Sva prava pridržana. Nije dopušteno distribuiranje, javno objavljivanje, preuzimanje, prerada ili korištenje ovog Programa, u cijelosti ili njegovih pojedinih dijelova, bez prethodne pisane suglasnosti autorice, osim u slučajevima dopuštenima zakonom.